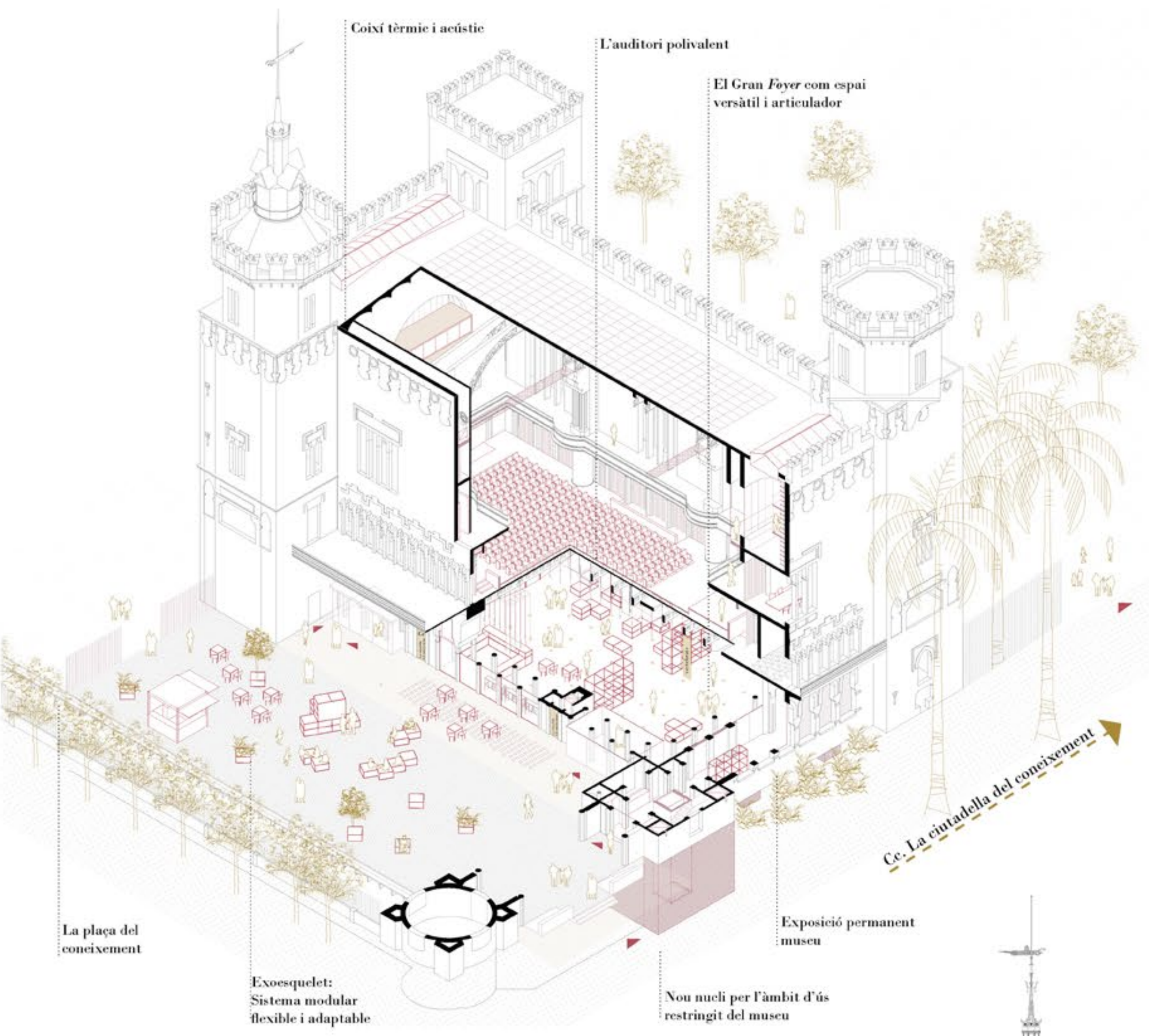
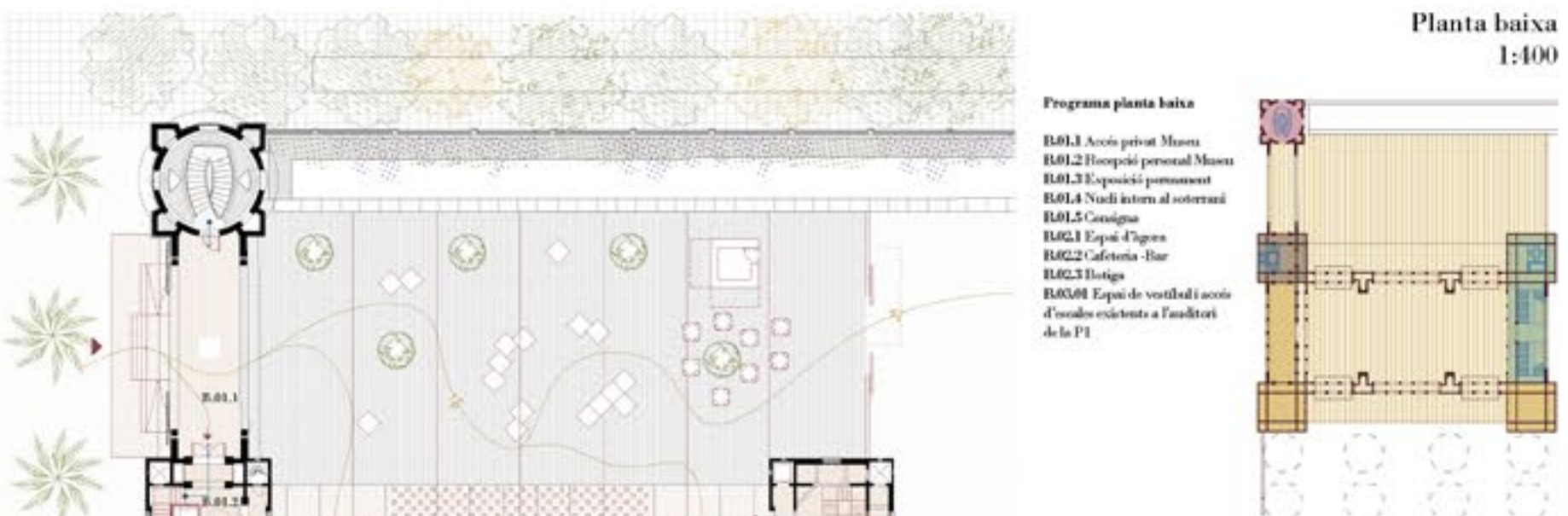
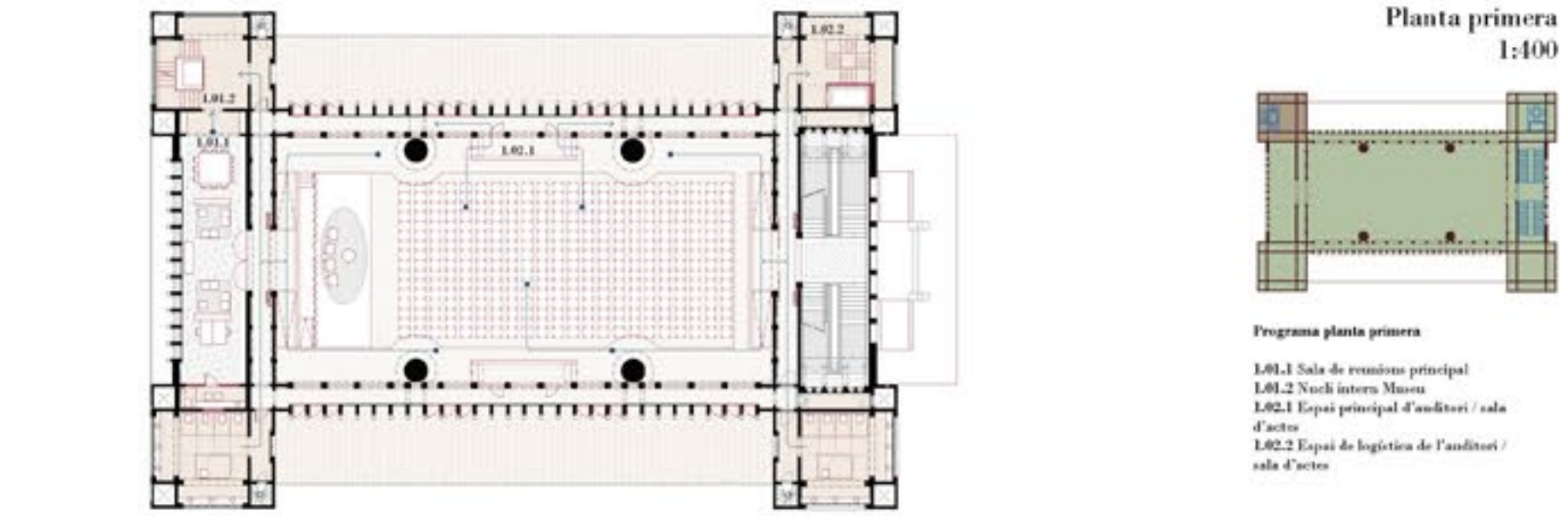
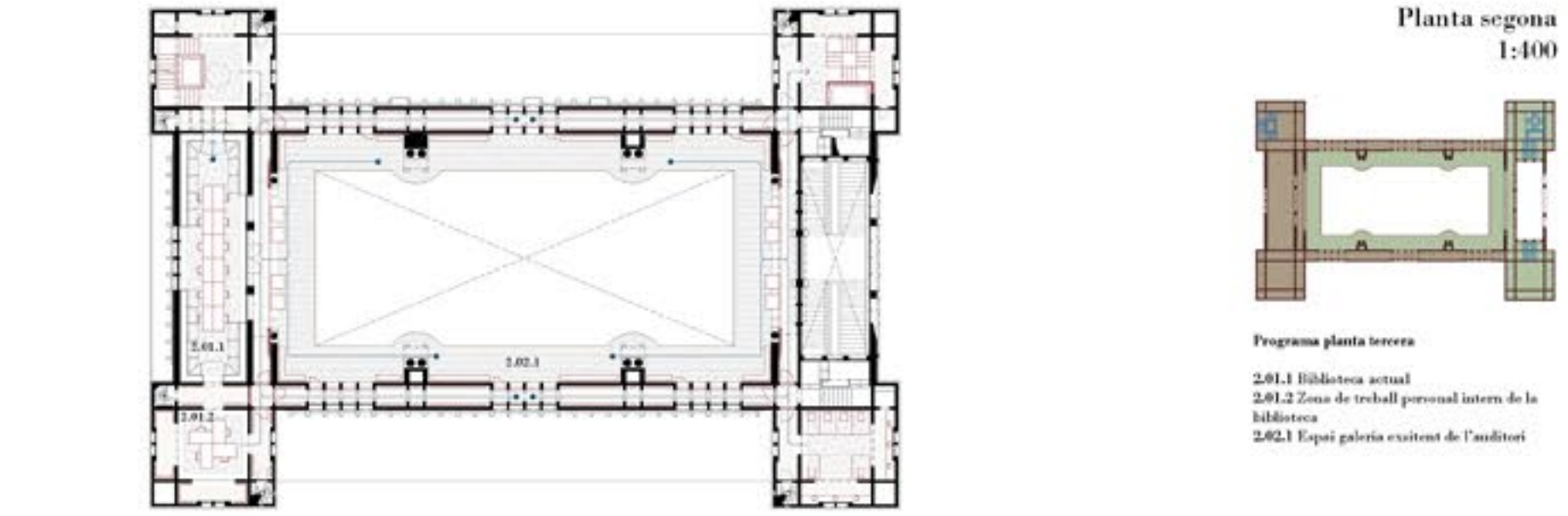
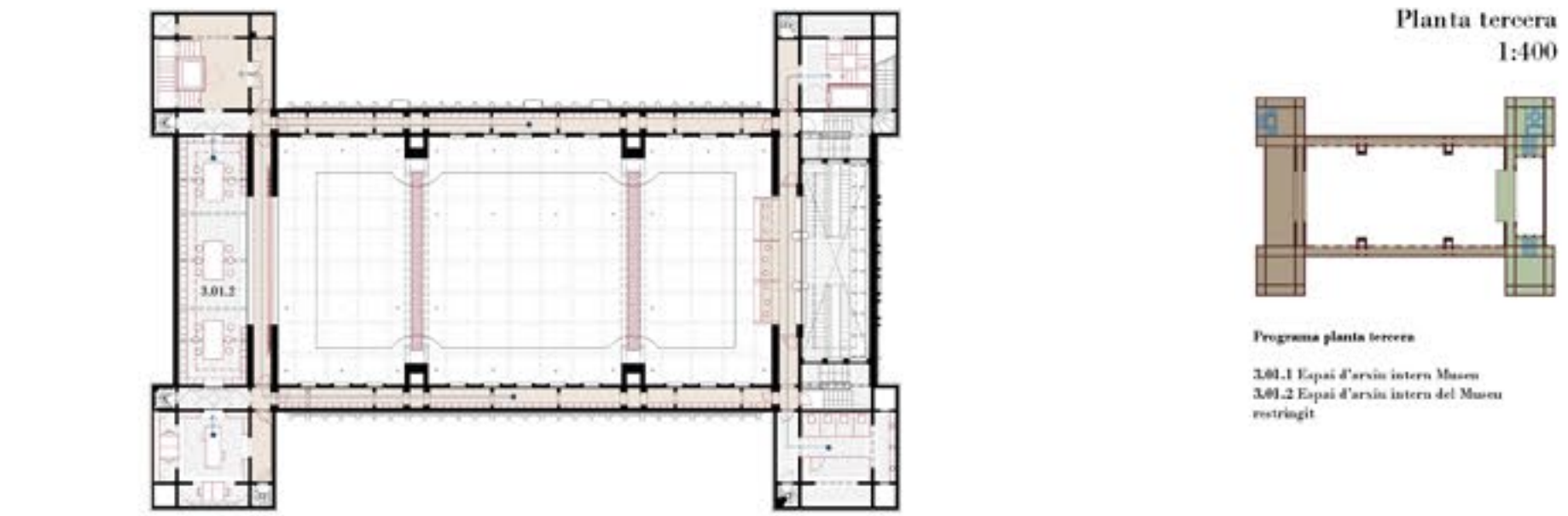
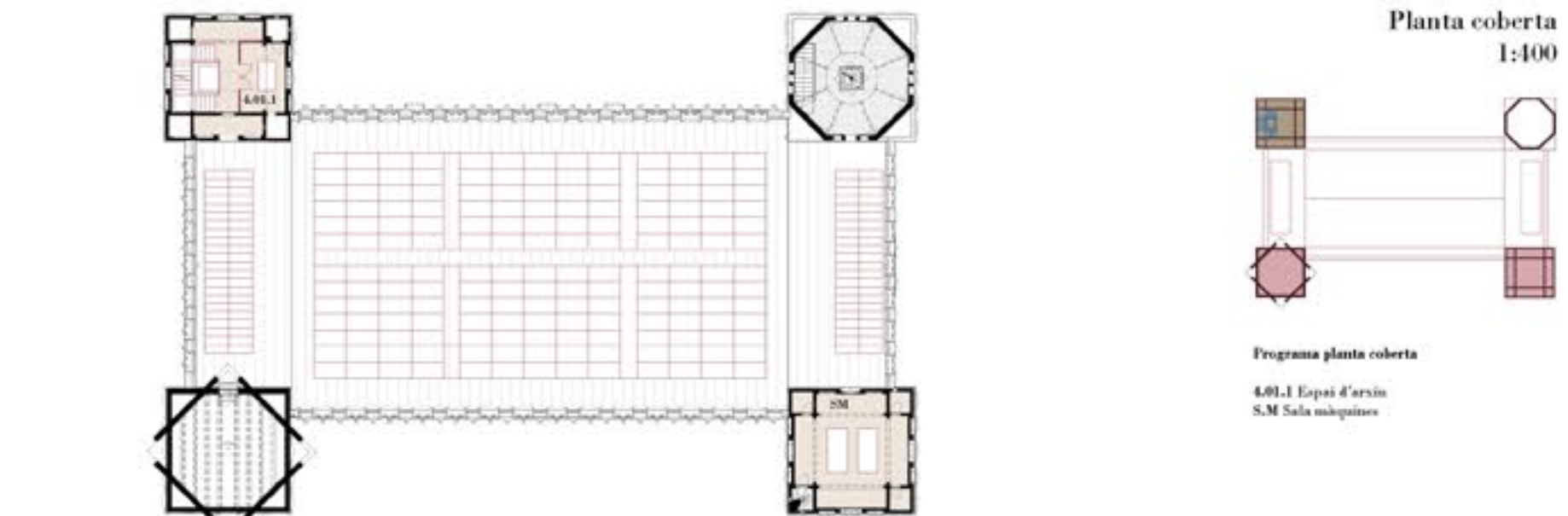

EX◊ESQUELET

Reforma i rehabilitació interior per adequar l'edifici Castell dels 3 Dragons als nous usos, al Passeig Picasso 5, al districte de la Ciutat Vella de Barcelona
Lema: EXOESQUELET / Codí: TRES DRAGONS_2025

El projecte del Cafè-restaurant de l'Exposició Universal de 1888 constitueix la materialització del manifest "En busca de una arquitectura nacional" publicat per Domènec i Montaner amb només 29 anys.
*La paraula final de tota preocupació sobre arquitectura, la qüestió capital de tota crítica ve a girar sense voler a l'entorn d'una idea, la d'una arquitectura moderna nacional.*¹
És un edifici concebut de forma unitària i que respon clarament a una idea clara i concisa, la recerca d'un camí arquitectònic estretament lligat al concepte de modernitat. Una modernitat realitzada en la sedimentació dels ensenyaments del passat però clarament orientada a donar resposta als requeriments de l'època (i als futurs). Domènec sintetitza tot un seguit de decisions arquitectòniques i paisatgístiques en un sistema racional que relliga una experiència espacial extraordinària amb una optimització dels recursos materials portada al límit. *Es en aquest sentit que el Cafè-restaurant és reconegut com a precursor del racionalisme posterior*².
La nostra proposta està basada en el reconeixement dels aspectes més significatius del projecte construït i explora la possibilitat d'estendre'ls i reinterpretar-los en aquesta nova etapa de la vida de l'edifici.
«El jo arquitectònic genera per l'efecte del buit dins del ple – entès com la capacitat de generar espai dins d'un volum que es percep com a massís des de l'exterior.
«La integració entre l'exterior i l'interior – mitjançant un recurs escenogràfic original format pel braç d'una planta del Passeig Picasso, que articula una visió i un accés a l'edifici seqüencial (espai urbà – porxo – pati – interior).
«L'ús d'un sistema diafragmàtic – resultat d'una lògica constructiva basada en l'optimització material (no es pot construir com menys ladrills una estructura més capaç), que organitza els espais d'una manera nítida i clara (els espais principals – menjador, sala i escalers principals – queden completament alliberats de les interferències amb els espais de servei i equipament).
«L'atmosfera interior caracteritzada per una il·luminació natural no direccional, contripeta i filtrada, on s'utilitza l'efecte de rebat a través dels plans construïts i les càmeres interals.
«La vinculació de la plasticitat interior amb l'essència constructiva – Subjectem les formes decoratives a la construcció com ho han fet les formes clàssiques.
Sabem que no es segueix la camí de triomfs fàcil per les artistes que vulguessin seguir.
(...) No es un treball de dos ni tres generacions perquè poguem produir un resultat i canviar a l'alcansa, la fet per cada artista de avuy seria una gota més en la mar de les idees passades»³.

